

בתי המשפט

526/05 עת"מ		בבית המשפט המחוזי בירושלים	
		בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים	
26/06/2005		כב' השופטת מוסיה ארד - סגנית נשיא	לפני:

בעניין: **הבית הפתוח בירושלים לגאווה ולסובלנות**
 ע"י ב"כ עו"ד גלעד ברנע וד"ר יעקב בן שמש
העותרת

נ ג ד

1. עיריית ירושלים

2. ראש עיריית ירושלים, אורי לופוליאנסקי

ע"י עו"ד חנן דורון

3. שר הפנים, אופיר פז-פינס

4. משטרת ישראל, מחוז ירושלים

המשיבים

באמצעות עו"ד אפרת קרונברגר מפרקליטות מחוז
 ירושלים

פסק דין

העותרת, עמותה שמטרתה לתת מענה לצורכיהם של תושבי העיר המשתייכים לקהילה ההומו-לסבית, מבקשת לחייב את עיריית ירושלים ואת ראש העירייה לאפשר את עריכת מצעד הגאווה והעצרת שאמורה להתקיים בסיומו בגן הפעמון. כן מתבקש בית המשפט לחייב את העירייה ואת ראש העירייה לתלות, מספר ימים לפני המצעד, ברחובות בן-יהודה, המלך גיורג' וקרן היסוד, את דגלי הגאווה ולהורות למשיבים להימנע מכל פעולה העלולה להפריע לעריכת המצעד והעצרת.

העותרת טוענת, כי העירייה וראש העירייה מפלים לרעה את תושבי העיר המשתייכים לקהילה ההומו-לסבית וזאת בשל נטייתם המינית בלבד. מזה שבועות רבים מתעלמים המשיבים מפניות העותרת ומסרבים לבצע את הנדרש על ידם כדי לאפשר את עריכת המצעד והעצרת. בכך, פוגעים המשיבים בזכותם של בני העיר הללו לכבוד, לשוויון ולחופש ביטוי ומפירים את תפקידיהם וחובותיהם על פי דין.

העותרת גם מפנה בעניין זה לדברים קשים שאמר ראש העירייה בהזדמנויות שונות, בנוגע לקהילה ההומו-לסבית ולאירועי הגאווה.

העותרת מציינת, כי אירועי הגאווה, ובכללם המצעד, מתקיימים כבר כשלושים שנה ברחבי העולם. מטרתם לציין את הפסקת ההסתתרות של חברות הקהילה וחבריה ואת נכונותם לצעוד בגלוי, ללא מורא ובחופש, בקריאה לשוויון מלא בכל תחומי החיים. מזה שלוש שנים רצופות מתקיימים אירועים אלה גם בירושלים והם מבטאים את היותה של ירושלים עיר פתוחה, גלויה ונורמלית, שבה חיים אנשים ותושבים כמו בכל עיר אחרת בעולם. אירועי הגאווה נושאים מסרים של שלום, אחווה וסובלנות ומשמשים אמצעי לשילוב ולקבלה של הקהילה אל תוך מרקם החיים הרגיל של העיר.

העותרת מוסיפה ומציינת, כי ביום 9.6.05 התקיימה עם משטרת מחוז ירושלים ישיבה לתיאום מצעד הגאווה והעצרת. העירייה נמנעה מלשלוח לפגישה נציג מטעמה. משטרת ישראל נתנה את אישורה העקרוני (בכפוף לאישור מפקד המחוז) לקיום האירועים וניתנו הנחיות לשם ביצועם.

המשיבים 1 ו-2, עיריית ירושלים וראש עיריית ירושלים אורי לופוליאנסקי, מבקשים לדחות את העתירה.

משיבים 3 ו-4, שר הפנים אופיר פז-פינס ומשטרת ישראל, אינם מתנגדים לקיום המצעד והעצרת.

המשיבים 1 ו-2 (להלן – "המשיבים") טוענים, כי מצעדי הגאווה הפכו זה מכבר לתהלוכות בוטות ומיניות נעדרות סממנים תרבותיים – כאשר חלק מהמשתתפים צועד תוך חשיפת איברים מוצנעים, לבישת ביגוד פרובוקטיבי והתגנפות בין הצועדים. אופיו זה של המצעד, בתוככי ירושלים, עורר פניות רבות לעירייה בבקשה שלא לאפשר את

עריכת המצעד בירושלים. לטענת המשיבים, אופיו של המצעד, הפגיעה בציבור וברגשותיו וההסתברות הגבוהה ליצירת תסיסה, הביאו את העירייה למשוך ידה מקיום המצעד והעצרת. המשיבים מוסיפים וטוענים, כי בנסיבות הנדונות, לא עומדת לעותרת הזכות לחופש ביטוי ומכל מקום על זכות זו לסגת מפני הפגיעה העמוקה ברגשות הציבור וסערת הרוחות של תושבי העיר, העלולה לפרוץ בשל קיום המצעד בחוצות העיר.

אין לקבל את עמדת המשיבים.

שטחיה הציבוריים של העירייה ומתקניה נועדו לשימוש של הציבור הרחב. עליה להעמידם לרשות הציבור כולו, על כל גווניו, תוך מתן אפשרות להבעת דעות שונות.

אכן, על העירייה להתחשב בכלל תושבי העיר ולאזן בין השיקולים הרלבנטיים השונים ובכללם החשש מפני פגיעה ברגשותיהם של חוגים אלה ואחרים. עם זאת, אין העירייה רשאית להפלות לרעה ציבור זה או אחר בשל אי הסכמה של מי מאנשיה לדעותיו או לנטייתו המינית של אותו ציבור. כן, אין די בפגיעה ברגשותיו של חוג זה או אחר כדי למנוע מאחרים לממש את זכותם לשוויון, לכבוד ולחופש ביטוי.

"אין לשכוח, כי התחשבות ברגשותיו הדתיים של פלוני עשויה לפגוע בזכות אדם של אלמוני. היא עשויה גם לפגוע ברגשותיו (הדתיים או האחרים) של הזולת. היא יכולה לפגוע באינטרסים אחרים שלו". (ראו דברי הנשיא ברק בבג"צ 5016/96 **ליאור חורב נ' שר התחבורה**).

בנסיבות הנדונות בענייננו, שקילת האינטרס של רגשות חוגים מסוימים בציבור העלולים להיפגע מקיומם של המצעד והעצרת, כנגד זכותם של העותרת ואנשי הקהילה ההומו-לסבית לחופש ביטוי ולשוויון, מביאה למסקנה הברורה לפיה, בנסיבות שלפנינו, יש ליתן עדיפות לחופש הביטוי ולזכות לשוויון. הפגיעה ברגשותיהם של חוגים בציבור, במקרה הנדון, איננה באה בגדרם של אותם מקרים חריגים, קיצוניים ומיוחדים, אשר מצדיקים פגיעה בזכויות אדם.

לפיכך, החלטתם של העירייה ושל ראש העירייה "למשוך ידם" מהמצעד ומהעצרת חורגת ממתחם הסבירות ודינה להתבטל.

העתירה, לכן, מתקבלת.

משיבים 1 ו-2 יבצעו את כל הפעולות הנדרשות על מנת לאפשר את קיומם של המצעד ועצרת הגאווה כמפורט בעתירה, ביום 30 ליוני 2005, וכן ידאגו לתליית דגלי הגאווה לאורך הרחובות הנדונים בהקדם האפשרי, עוד לפני המועד האמור.

משיבים 1-2 ישאו, בחלקים שווים, בהוצאות העותרת בסכום של 60,000 ₪ + מע"מ, נכון להיום.

ניתן היום י"ט בסיון, תשס"ה (26 ביוני 2005) בהעדר הצדדים.

מוסיה ארד, סגנית נשיא

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה